

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iona Propheta

Luther, Martin

Argentorati

VD16 B 3892

Tertiam

urn:nbn:de:hbz:466:1-36534

R I A E.

ut aiunt, magistris, aut uerbis, uerum & ex spiritu,
suoq; ipsorum experimento didicerint. Eorum tum
doctrina fortiter penetrat corda, id quod Iona, suo a
pud Nineuitas habito sermone indicat.

T E R T I A M

Christus ipse in sese transtulit Matthei. 12. quan-
quam non sit integra perfectaque Allegoria. Chri-
stus enim Iona tantummodo typo utitur, ea parte,
qua triduo in ceti uentre delituit. Nam & se tantum
in terra permansurum mortuum dicit, ac signum Iona
ne uocat, hoc est, signum quod à Iona non dissideat
neque enim triduum illud spirituale facit, id quod in
allegorijs fieri solet, unde parabola potius est quam
Allegoria, neque quisquam eò ducere auderet, nisi
Christus ipse prius indicasset. Proinde multa, ea de
re uerba facere, non est opus nunc, uelut in uniuers-
so orbe perspectissima cognitissimaq; quomodo sci-
licet Christus mortuus sit & resurrexerit, Et quod
hoc tale signum & prodigium sit, quod infidelibus
Iudæis datum sit, immo quod toti mundo per Euan-
gelion offeratur, ut sciant, quo pacto omnes, per eius
modi signum, pretiosissimumq; Dei opus redempti
sint, cui & sincera fide constanter adherescere de-
beant. Atqui uniuersus terrarum orbis in hoc im-
pingunt signum, præcipue uero Iudæi, quibus & of-
fendiculum

A L L E G O =

fendiculum est & stulticia. Nihilominus tamen id signi esse & permanere illis necesse est, neque peculiariter signum eis dabitur uti peroptant, Christo palam testificante, Generationi huic prauæ, inquit, signum nullum fiet, nisi signum Ionæ prophætæ, De quo alibi plura dicta sunt.

Postremo, Vitis alba cum uerme illam pungente ad auroræ ortum, superest. Historia non ad solam Ionæ iracundiam attinet, cæterum & ad Iudaismum qui uere alba uitis est. Primum ampla lataq; illi folia sunt, quod est in ea optimum, quæ & Ionæ umbraculū reddebant opacum, aduersus solarem æstū, at nulla illic fructuum mentio fit, neque enim fructū profert. Folia uerbum & lex Dei sunt, ut Pau. Ro. 3. ait, Quod credita illis fuerint eloquia Dei, Sub ijs folijs residet Iona, hoc est, Prophætæ, diuīq; patres, sub Iudaismo, ueluti sub temporali tabernaculo, externoq; Dei cultu sederunt, adusq; aduentum Christi, Erat enim æstuum coenaculum & pergula quædam, quæ suo tempore cessaret, fructuum autem nihil edebat. Lex enim dtra spiritum, uiuare neminē poterat, quanquam non pauca eiusmodi spiritu sanctificati sub ea pergula uixerint. Quam ob causam & Christus ficui maledicit, cui sine fructu folia erāt, ut continuo exaresceret, quæ cum hac uita similis est historia.

historia. Iona tamen, pergula nomine letatur, expectans Nincue urbis interitum. Placebat enim Iudæis gloriabanturq; se solos & uerbum Dei habere, dei que ministros esse debere, unde & cunctas gentes damnatas & perditas esse, adeoq; nihil omnino coram Deo arbitrabantur, ut hoc loq; de Nineuitis Iona sentit.

Interea uero temporis dum securissimi confidunt Iudæi, se solos populum esse Dei, dumq; Iona summo gaudio reficitur, ob ὄμωελολεύκη, uitem albā uermiculum Deus quempiam apparat, qui punctim uitem ledat, hoc est, Christus suo cum Euangelio adueniebat, quom Iudæi maxime ideo superbirent, qd' soli populus Dei essent. Et uitem albam pungebat, hoc est, Euāgelio suo in illam inuehebatur, legemq; per spiritum suum sanctū abrogabat, nosq; omnes à lege & uiribus eius redimebat. Inde exaruit, ac in nihilum redactus est Iudaismus in uniuerso orbe, usque in hodiernum diem, neq; uiret aut porro suppalulat, nec quisquam sanctorum aut prophetarū sub umbra eius posthac recubat. φεῦ φεῦ πέπρακται actum est de eo, Christus uermis est, ut ipse Psal. 21. contestatur. Vermis sum & non homo, ob eam nimirum causam, quod tam misere, contemptus & crucifixus sit. Attamen miser ille crucifixus uermis, tam speciosū

A L L E G O =

speciosum fruticem pungit, ut contiuuo arescat, suoq; uili & exiguo morfu aut punctura, hoc est, spreto E uangelio, tantum populum & regnum demolitur.

Quod uero non uesperis, sed mane, aurora illuce scente primum, damnum dat uermis, significat, rui nam hanc Iudaismi tum contigisse, quom tempus gra tiae, Nouum Testamentum, per Euangelium, in uni uerso mundo primum oriretur. Qui enim mirandū ad modum uitem albam crescere fecerat, idem p uer mem ledi & aridam fieri curauit. Sic Iudaismus, ma gnis uarijsq; miraculis & operibus Dei subito augu stus reddebatur, per potentiam Dei, ut historiae Mo se regumq; temporibus satis indicant, & c: Eodem praeterca modo exaruit & ocadit, ex diuina tum uo luntate, tum iussione, Euangelij hora praesente. Mur murat igitur Iona, duabus de causis minime uulgari bus. Prior quod uitis alba fiat arida, ut non porro sub umbra eius recubare possit. Posterior, Quod Nincue non subuertatur, hoc est, Indignum omnino uidebatur, uel magnis quibusdam sanctis, quod adeo Iudaei destitui deberent & marcescere, & guttarū stilliadij instar deficere. Et quod Nineuite, gentes, Euangelio suscepto, populus Dei fierent. Hic sol aestu suo Ione caput macerat, urensq; orientalis uen tus adest, ut exanimis etiam reddatur. Nam & Pau lus

R I A E.

lus Ro. 10. maxime de ea Iudæorū internitione mœ-
ret, percipiens etiam illorum nomine à Christo se-
clusus esse. At responsum illi referunt, qd' potius ob
Niveitarum subuersionem, quàm albæ uitis interi-
tum, succensendum sit. Atq; hoc est quod Pau. Ro.
11. ait, Ex Iudæorum interitu, salus gentibus oritur,
id est, Præstabilius est & æquabilius, Iudæismum in-
terire (qui à tra spiritum nihil proderat, & nihil ce-
rat, nisi sine fructu fôlia) quàm eius integra salute, to-
tum perire orbem. Illa sententiæ latio, Deo cordi, &
iusta quidem erat, Vt adeo gentes non immerito gra-
tiæ eius & fauori, sacrificium laudis immolemus.
Nam neq; Iudæis, si & ipsi Iudæismo suo posthabita-
to, Christo crederent, nihil inde incommodi emerge-
ret, & nobis tamen omnis in eo sita est salus, quam
nobis tuetur Deus. A M E N.

Annotationum in Ionam, M. Lutheri,

F I N I S.

Argentorati apud Iohannem Knoblochum

ANNO M. D. XXVI.